

การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

พงษ์ธร วชิระปรากการพงษ์¹
ผศ.ดร. พิณสุตา สิริธรงค์ศรี²

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูล 2 วิธี คือ 1) การศึกษาเอกสารและ 2) การศึกษาภาคสนาม ด้วยการสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้หาโดยเลือกแบบเจาะจงจากโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 และ เขต 2 จำนวน 6 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 1 โรงเรียน ขนาดกลาง 2 โรงเรียน ขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ 3 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 18 คน ดังนี้ 1) ผู้บริหารของ โรงเรียน จำนวน 6 คน 2) ครูผู้สอน จำนวน 6 คนและ 3) ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 6 คน การวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากเอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ซึ่งทำการวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดในการวิจัยแล้วจัดทำรายงานผลการรวบรวมทั้งหมดและจัดทำข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพปัจจุบันและความต้องการการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ดังนี้ 1) ด้านนักเรียน โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนและมีความต้องการในการค้นหาเด็กที่มีลักษณะเป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพื่อให้การดูแลช่วยเหลือ 2) ด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนมีการปรับปรุงอาคาร สถานที่ในการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียน มีความต้องการจัดสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมกับสภาพ

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ความพิการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนมีการปรับหลักสูตร เกณฑ์การวัดประเมินผลและลดภาระงานในการเรียนการสอนและ มีความต้องการการสนับสนุนและประสานความร่วมมือทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านเครื่องมือ โรงเรียนมีการจัดหาสื่อให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตามลัทธิและครูทำสื่อการเรียนการสอนอีกด้วยและมีความต้องการนำสื่อเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้และ5) ด้านครู โรงเรียนมีการทำความเข้าใจกับครูและบุคลากรในโรงเรียน มีการพัฒนาครูในเรื่องการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและมีความต้องการให้ครูการศึกษาพิเศษช่วยเหลือแนะนำแก่ครูในโรงเรียน

2. แนวทางในการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ดังนี้ 1) ด้านนักเรียน โรงเรียนควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การประเมินศักยภาพนักเรียน เพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การทำความเข้าใจให้ความรู้แก่นักเรียนทั่วไปและผู้ปกครองและการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อดำเนินการส่งต่อ 2) ด้านสภาพแวดล้อมโรงเรียนควรจัดให้มีห้องการศึกษาพิเศษขึ้นเป็นการเฉพาะ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนโรงเรียนควรจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ควรมีหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นการเฉพาะและเกณฑ์การวัดผลควรเป็นไปตามศักยภาพของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 4) ด้านเครื่องมือ หน่วยงานต้นสังกัดและที่เกี่ยวข้องควรจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับช่วงวัย โรงเรียนควรจัดหาสื่อเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและ5) ด้านครู โรงเรียนควรสร้างความเข้าใจ ให้ความรู้แก่ครูและโรงเรียนและมีการกำหนดเปิดตำแหน่งครูการศึกษาพิเศษเป็นครูประจำการของโรงเรียน

คำสำคัญ: การจัดการเรียนร่วม เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

Abstract

The purposes of this research, Integrated education for children with special needs in school in the secondary educational service area in Bangkok are 1) to study current conditions and the needs of integrated education for children with special needs in the mainstream schools in the Secondary Education Service Area in Bangkok 2) to recommend practical guidelines for inclusive educational management for students with disabilities in the mainstream schools in the Secondary Education Service Areas in Bangkok. This is a quantitative research with two data collection techniques: narrative data study and field study which are observation and interview. The sample of this study comprised a group of

eighteen people (six school administrators, six regular class teachers, and six of students with disabilities' parents) who are from one of the small-sized schools, two of the medium-sized schools, three of the large and extra large-sized schools in the Secondary Education Service 1 and 2 in Bangkok.

Discussions and findings

According to the current conditions and the needs of integrated education for children with special needs in the mainstream schools in the Secondary Education Service Area in Bangkok, the results of this study can possibly be explained in the following parts:

1. Students: The schools provide special students many opportunities as possible to be integrated in the regular classroom with their peers, regardless of what special needs they may have while still receiving support for their particular need. Also, they are trying to provide another related support service which is paying special attention to the child with suspected learning difficulties which place them behind their peers.

2. Environment: The schools are more equipped with accessible building elements and other facilities designed for use by children with a particular disability. However, they are in need of building supportive environments for students with complex needs. 3. Learning activities: the schools provide learning programs for students with special education who need participation in the regular learning activities and assessment tasks with additional support if required, such as the adjustment of assessment tasks. The schools are still in the need of support from additional outside agencies relevant to special education. 4. Tools: The schools provide teaching materials and resources for special education. Nevertheless, they are still inadequate and in need of use of technology at all levels. 5. Teachers: The schools provide trainings, and support to teachers in order for students to remain and make progress in the general education setting. They are still in need of continuously close attention from special education teachers.

Based up on the findings of this study, the recommendations for special education department in the mainstream schools in the Secondary Education Service Area in Bangkok were formulated as follows:

1. Students: The schools should have clear policies for special education in order to provide a full service support and utilize an interagency process of collaborative consultation with community agencies and parents to problem solve ways of educating difficult to service children in the least restrictive environment.

2. Environment: In addition to regular classrooms, there should be a special education room for students with disabilities. This service includes offering a teacher assistant one to one lessons and help with study skills outside the normal curriculum and working closely with the children and their parents to help them to overcome the barriers that their difficulties present. 3. Learning activities: The schools should focus more on individualizing each child's educational program with authentic assessment in the least restrictive environment to best meet their needs, and allowing them to reach their greatest learning potential. Students with disabilities should be provided as many opportunities as possible to be integrated in the regular classroom with their peers, regardless of what special needs they may have while still receiving support for their particular need. 4. Tools: Apart from teaching materials and resources, the schools should pay more attention on providing enough technological devices. 5. Teachers: The schools should provide more professional development for regular class teachers on special education and a full range of services from full-time special education to itinerant special education. This is with an emphasis to help regular education teachers build capacity to include students in the least restrictive setting.

Keywords: INTEGRATED EDUCATION, CHILDREN WITH SPACIAL NEEDS

บทนำ

สภาพสังคมปัจจุบันมีอัตราการแข่งขันสูง ทำให้มนุษย์เราต้องปรับตัว ต้องพัฒนาศักยภาพตัวเองอยู่ตลอดเวลา สิ่งหนึ่งที่ทำให้มนุษย์เราปรับตัวได้ คือ การศึกษา ซึ่งทุกประเทศต่างพัฒนาการศึกษาของตนเอง เพื่อให้ประชากรมีความรู้ความสามารถเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้พบว่าบุคคลพิการยังขาดโอกาสทางการศึกษา ทั้งที่บุคคลพิการก็เป็นประชากรของประเทศ เพียงแต่ต้องอาศัยความช่วยเหลือมากเป็นพิเศษ แต่ถ้าบุคคลพิการเหล่านี้ได้รับการศึกษาก็สามารถช่วยเหลือพึ่งพาตนเองได้ ดังนั้นการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลพิการจะต้องจัดให้มีความเหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของบุคคลพิการเหล่านั้น

จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2555 มีบุคคลพิการที่ไม่ได้เรียนหรือไม่เคยเรียน เนื่องจาก ไม่มีโรงเรียนพิเศษสำหรับคนพิการ โรงเรียนปกติไม่มีบุคลากรที่พร้อมจะสอนหรือรับคนพิการเข้าเรียนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไม่เอื้อต่อการเรียน จำนวน 156,843 คน(สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555) และจากการสำรวจของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เก็บรวบรวมสถิติจำนวนบุคคลพิการที่ลงทะเบียนคนพิการทั่วประเทศ ระหว่างปี พ.ศ.2537- 2556 พบว่า กรุงเทพมหานครมีจำนวนบุคคลพิการมากที่สุด(ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สป.ศธ., 2557) นอกจากนี้ จาก

รายงานการเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลนักเรียน ปีการศึกษา 2556 ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีจำนวนนักเรียนพิการเป็นจำนวนมากที่สุด โดยมีสถานศึกษาประเภทการศึกษาพิเศษจำนวน 51 แห่งและมีครู/อาจารย์ประเภทการศึกษาพิเศษ จำนวน 1,635 คน(ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สป.ศธ., 2557) ซึ่งเห็นได้ว่าจำนวนครู/อาจารย์ประเภทการศึกษาพิเศษมีจำนวนน้อยเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลพิการดังกล่าวขาดโอกาสได้รับการศึกษา

แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้กับบุคคลพิการเปลี่ยนไป บุคคลพิการมีสิทธิและโอกาสได้รับการบริการและความช่วยเหลือทางการศึกษาเป็นพิเศษตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ อีกทั้งนักศึกษามีแนวความคิดทัศนคติความเชื่อที่ว่า บุคคลพิการสามารถเรียนร่วมกับบุคคลปกติได้ แต่ในสภาพความเป็นจริงการจัดการเรียนการสอนนั้นยังเกิดปัญหาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอย่างไร มีปัญหา ข้อเสนอแนะอย่างไร เพื่อเสนอแนวทางในการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเสนอแนวทางในการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

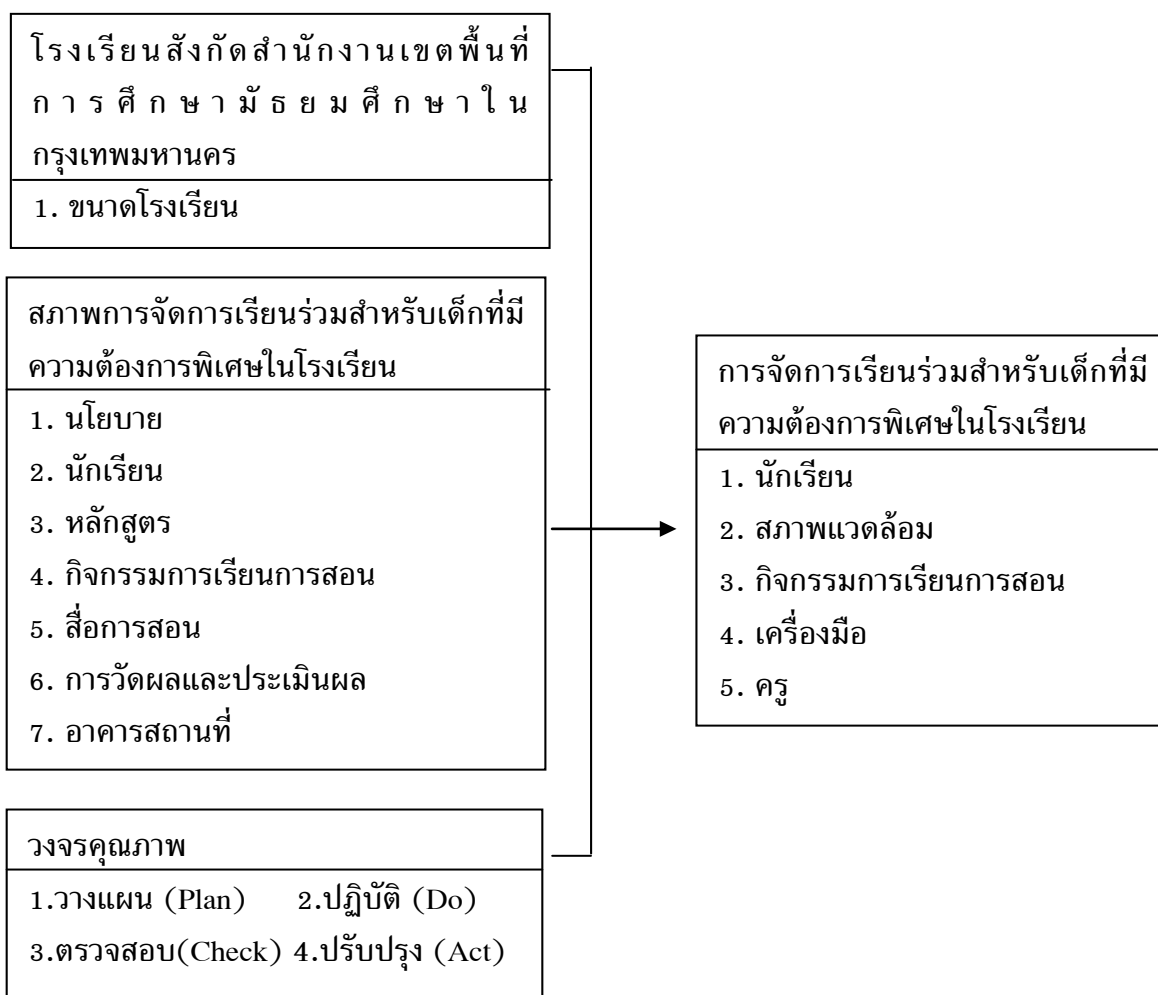
ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและการจัดการเรียนร่วม พร้อมความคิดเห็นผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองของเด็กพิเศษ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 โรงเรียน ตามตัวแปร 5 ด้าน คือ นักเรียน (Students), ครู (Teacher), กิจกรรมการเรียนการสอน (Activities), เครื่องมือ (Tool) และสภาพแวดล้อม (Environment)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีกระบวนการโดยใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท (SEAT) และมุ่งเน้นความสำคัญในเรื่องครู มีกระบวนการขั้นตอนการจัดการเรียนร่วมตามแนวทางวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งโดยมีตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1. การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน ด้านนักเรียน ด้านครู ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือและด้านสภาพแวดล้อม
2. กระบวนการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติ (Do) ขั้นตรวจสอบ(Check)และขั้นปรับปรุง (Act)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาเอกสารวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 2) ศึกษาภาคสนามทั้งการสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์ผู้บริหาร 6 คน ครูผู้ปฏิบัติการสอน 6 คนและผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 6 คน รวมทั้งสิ้น 18 คน 3) วิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาที่ได้จากเอกสารและข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบสังเกต (Observation) แบบสังเกตการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือและด้านครูและ 2) แบบสัมภาษณ์ (Interview) ใช้แบบสัมภาษณ์เรื่องการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือและด้านครู

วิธีการการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการการเก็บรวบรวมข้อมูลมี ดังนี้ 1) ศึกษาเอกสาร (Documentary research) เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ การจัดการเรียนร่วม อันเป็นข้อมูลชั้นปฐมภูมิ (Primary Data) และชั้นทุติยภูมิ (Secondary Data) และ 2) ศึกษาภาคสนาม (Field research) ในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษาในกรุงเทพมหานครจำนวน 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสวนอนันต์ โรงเรียนศิลาจารพิพัฒน์ โรงเรียนวัดราชาธิวาส โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โรงเรียนราชวินิตบางเขนและโรงเรียนเทพศิลา ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2559 มีขั้นตอนการสังเกตและการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากเอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ซึ่งใช้วิธีพรรณนา โดยทำการวิเคราะห์ตามกรอบแนวความคิดในการวิจัยแล้วจัดทำรายงานผลการรวบรวมทั้งหมดและจัดทำข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและความต้องการการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต

1.1.1 ด้านนักเรียนพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งอยู่ในชั้นวางแผน ชั้นปฏิบัติและชั้นตรวจสอบ ดังนี้ 1) ชั้นวางแผน โรงเรียนจำนวนหนึ่งในสองมีการเตรียมความพร้อมในการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียน โดยเป็นโรงเรียนขนาดกลางจำนวน 2 โรงเรียนและขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษจำนวน 1 โรงเรียนดำเนินการอยู่ในลักษณะการประชาสัมพันธ์ แนะนำและทำการประเมินความสามารถในด้านต่างๆ ขณะที่โรงเรียนที่ไม่ได้มีการดำเนินการจัดการเตรียมความพร้อม ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 1 โรงเรียนและโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษจำนวน 2 โรงเรียน เนื่องจากทางโรงเรียนมิได้เปิดรับสมัครนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างเป็นทางการ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาแบบนักเรียนทั่วไป ทางโรงเรียนค้นพบภายหลังหรือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีจำนวนน้อย มีความคุ้นเคยกับการเรียนในโรงเรียนทั่วไปอยู่แล้ว นอกจากนี้โรงเรียนส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดยังมีการดำเนินการเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไปให้มีความรู้ความเข้าใจ ยอมรับและพร้อมช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้งในลักษณะของภาพรวมทั้งโรงเรียนหรือการปฐมนิเทศเป็นการเฉพาะห้องที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมอยู่ด้วย 2) ชั้นปฏิบัติ โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดมีการดำเนินการแนะนำหรือฝึกความคุ้นเคยในสถานที่ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โรงเรียนทุกโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมมีการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนทั่วไปและนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 3) ชั้นตรวจสอบ ทุกโรงเรียนมีการประเมินนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในการเข้ามาอยู่ร่วมกับนักเรียนทั่วไปในทุก ๆ ด้าน เพื่อจัดชั้นเรียน เพื่อให้การช่วยเหลือ

1.1.2 ด้านครูพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งอยู่ในชั้นวางแผน ชั้นปฏิบัติและชั้นปรับปรุง ดังนี้ 1) ชั้นวางแผน ทุกโรงเรียนมีการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมในรูปของการอบรมพัฒนาบุคลากรของโรงเรียน 2) ชั้นปฏิบัติ ทุกโรงเรียน ครูในโรงเรียนมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียน รวมถึงการเลือกใช้ สื่อ อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียน ตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล โรงเรียนมีครูการศึกษาพิเศษที่มีคุณวุฒิที่ได้จากการเข้ารับการอบรม 3) ชั้นปรับปรุง โรงเรียนส่วนใหญ่ ทุกขนาดโรงเรียนไม่ได้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมเลย ส่วนโรงเรียนที่มีงานวิจัยในชั้นเรียนใน

เรื่องเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม อันเป็นโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษเป็นวิจัยของครูการศึกษาพิเศษในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นส่วนใหญ่

1.1.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งอยู่ในขั้นตอนขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติ ขั้นตรวจสอบและขั้นปรับปรุง ดังนี้ 1) ขั้นวางแผน ทุกโรงเรียน มีการประสานความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานภายนอก จัดให้มีการสำรวจ ประเมินความสามารถของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพื่อวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล 2) ขั้นปฏิบัติ โรงเรียนจำนวน 4 โรงเรียน มีการปรับหลักสูตรให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในลักษณะของการปรับเกณฑ์ การปรับลดภาระงานต่างๆให้มีความเหมาะสม ส่วนโรงเรียนที่ไม่ได้ปรับหลักสูตรซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษเนื่องจากนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษของโรงเรียนมีลักษณะประเภทความพิการทางสายตาเท่านั้น ทำให้สติปัญญา ความสามารถในการเรียนเหมือนนักเรียนทั่วไป ทุกโรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โรงเรียนจำนวน 5 โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คำนึงถึงสภาพ ความสามารถ ศักยภาพที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล 3) ขั้นตรวจสอบ โรงเรียนทั้งหมดมีการปรับเกณฑ์การวัดประเมินผลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีการประเมินตามสภาพจริงและสอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนเฉพาะบุคคล 4) ขั้นปรับปรุง โรงเรียน จำนวน 4 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ มีการนำผลการประเมินและปัญหาที่พบไปส่งต่อหรือนำมาใช้ในการวางแผนพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งยังแจ้งผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางในการแก้ไข ทั้งโรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณให้เพื่อดำเนินการจัดการเรียนร่วม

1.1.4 ด้านเครื่องมือพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งอยู่ในขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติเท่านั้น ดังนี้ 1) ขั้นวางแผน โรงเรียนเกือบทุกโรงเรียนทุกขนาดโรงเรียนมีการจัดเตรียมสื่อที่สอดคล้องกับแผนการสอนเฉพาะบุคคล โดยส่วนใหญ่เป็นสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยครูผู้สอนหรือครูการศึกษาเป็นผู้จัดทำขึ้น ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ จำนวน 1 โรงเรียนที่ไม่ได้จัดเตรียมสื่อที่สอดคล้องกับแผนการสอนเฉพาะบุคคล เพราะว่ามีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นนักเรียนเรียนร่วมเต็มเวลาจึงใช้สื่อเช่นเดียวกับนักเรียนทั่วไป 2) ขั้นปฏิบัติ ทุกโรงเรียน มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและโรงเรียนทุกขนาดโรงเรียน จำนวน 5 โรงเรียน มีการจัดหาสื่อสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตามความแตกต่างของบุคคล

1.1.5 ด้านสภาพแวดล้อมพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งอยู่ในขั้นตอนขั้นปฏิบัติ เพียงอย่างเดียว ดังนี้ 1) ขั้นปฏิบัติ โรงเรียนจำนวน 4 โรงเรียนซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษมีการปรับปรุง

สภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมกับสภาพความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพและมีความปลอดภัย พยายามหลีกเลี่ยงสิ่งเร้า แต่โรงเรียนที่ไม่ได้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อม เนื่องจากนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีจำนวนน้อย มีพฤติกรรมไม่รุนแรงและนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถใช้บริการต่างๆ ของโรงเรียนได้เหมือนนักเรียนทั่วไป

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร

1.2.1 ด้านนักเรียนพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเต็มมิ่งอยู่ในขั้นวางแผน ดังนี้ 1) ขั้นวางแผน โรงเรียนมีความตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมความพร้อม ทำความเข้าใจกับนักเรียนทั่วไปในการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วมในโรงเรียนโดยเฉพาะห้องที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนอยู่ เพื่อสร้างความเข้าใจกับนักเรียนทั่วไป แนะนำนักเรียนทั่วไปให้รู้จักนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ รู้จักวิธีการในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน

1.2.2 ด้านครูพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเต็มมิ่งอยู่ในขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติ ดังนี้ 1) ขั้นวางแผน มีการประชุม ชี้แจงทำความเข้าใจกับคณะครูและบุคลากรในโรงเรียน สร้างความตระหนักและความเข้าใจอันดีในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จัดให้มีการอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2) ขั้นปฏิบัติ ทุกโรงเรียนมีการสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาครู บุคลากรในโรงเรียนให้มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในรูปแบบการส่งครูเข้ารับการอบรมหรืออบรมที่โรงเรียนดำเนินการจัดเองทั้งให้ครูการศึกษาพิเศษของโรงเรียนเป็นวิทยากรหรือเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาเป็นวิทยากร เป็นประจำทุกปี

1.2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเต็มมิ่งอยู่ในขั้นปฏิบัติ ดังนี้ 1) ขั้นปฏิบัติ การปรับหลักสูตร เกณฑ์การวัดประเมินผล ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษนั้น ทุกโรงเรียนให้เป็นดุลพินิจ เป็นสิทธิของครูผู้สอนรวมถึงการลดภาระงานด้วย บางโรงเรียนยังเน้นจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปในแนวทางการพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม ทุกโรงเรียนดำเนินการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

1.2.4 ด้านเครื่องมือพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเต็มมิ่งอยู่ในขั้นปฏิบัติ ดังนี้ 1) ขั้นปฏิบัติ โรงเรียนส่วนใหญ่ครูผู้สอนจะดำเนินการในการจัดหา จัดทำสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นๆ เอง เบิกสื่อการเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นไปตามสิทธิทางราชการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นทุกโรงเรียนจัดให้บริการเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องปริ้นเตอร์ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ให้บริการ

1.2.5 ด้านสภาพแวดล้อมพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งอยู่ในชั้นปฏิบัติ ดังนี้ 1) ชั้นปฏิบัติ ทุกโรงเรียนมีความพร้อมในระดับหนึ่งในการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีความพยายามจัดสถานที่ให้มีความเหมาะสมโดยได้มีการจัดให้มีห้องการศึกษาพิเศษขึ้นเป็นการเฉพาะเพื่อใช้เป็นห้องในการดำเนินงาน กิจกรรมต่างๆ ของงานการศึกษาพิเศษ

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน

1.3.1 ด้านนักเรียนพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งอยู่ในชั้นวางแผน ดังนี้ 1) ชั้นวางแผน มีการทำความเข้าใจกับนักเรียนทั่วไปในการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วมในโรงเรียนด้วยนั้นซึ่งบางโรงเรียนดำเนินการอย่างเป็นทางการ ในภาพรวมทั้งโรงเรียนตอนปฐมนิเทศ ส่วนใหญ่ทางโรงเรียนจะให้ครูการศึกษาพิเศษเข้าไปทำความเข้าใจ ให้ความรู้ แนะนำแนวทางการปฏิบัติ ดูแล ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้กับนักเรียนทั่วไปในห้องที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมอยู่ด้วยเท่านั้น ส่วนโรงเรียนที่ไม่มีการดำเนินการเนื่องมาจากเป็นโรงเรียนที่มีขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจำนวนไม่มากและอาณาบริเวณโรงเรียนมีขนาดไม่กว้างขวางทำให้ครูสามารถดูแลได้อย่างทั่วถึงนักเรียนทั่วไปมีความคุ้นเคยกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีความพิการประเภททางสายตาเท่านั้นซึ่งสามารถดูแลตัวเองได้ บางโรงเรียนยังดำเนินการให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแก่นักเรียนทั่วไปผ่านทาง การจัดนิทรรศการ

1.3.2 ด้านครูพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งอยู่ในชั้นวางแผน ดังนี้ 1) ชั้นวางแผน การเตรียมความพร้อม ทำความเข้าใจกับครูและบุคลากรในโรงเรียน จัดประชุม อบรม สัมมนา เรื่องเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้งการเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก นอกจากนี้ครูการศึกษาพิเศษก็มีการประสานทำความเข้าใจกับครู เพื่อหาแนวทางในการดูแล แก้ไขปัญหาต่างๆ แต่ก็มีครูบางโรงเรียนจำนวนประมาณร้อยละ 10 ที่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจและเปิดใจยอมรับในการมีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนในโรงเรียน ซึ่งครูเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นครูที่มีอาวุโส

1.3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งอยู่ในชั้นปฏิบัติ ดังนี้ 1) ชั้นปฏิบัติ โรงเรียนส่วนใหญ่มีการปรับการปรับหลักสูตร เหนือกว่าวัดประเมินผลให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่เป็นสิทธิ์ขาดของครูผู้สอน โดยจะมีครูการศึกษาพิเศษเข้าไปทำความเข้าใจ แนะนำ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการปรับลดภาระงานให้โดยมีครูการศึกษาพิเศษเข้าไปช่วยดูแล กำกับ ติดตาม ตลอดจนช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในเรื่องภาระงานต่างๆให้ ส่วนโรงเรียนก็ไม่ได้มีการดำเนินการ เพราะนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษของทางโรงเรียนเป็นนักเรียนที่มีความพิการทางสายตา สติปัญญา

สามารถเรียนได้แต่ก็มีการช่วยในเรื่องการอ่านข้อสอบ อีกทั้งทุกโรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนเฉพาะบุคคล ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคลประจำปี

1.3.4 ด้านเครื่องมือพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งอยู่ในขั้นปฏิบัติ ดังนี้ 1) ขั้นปฏิบัติ ทางโรงเรียนจะเบิกสื่อตามสิทธิ์ทางราชการแต่สื่อส่วนใหญ่ไม่ค่อยเหมาะสมกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ดังนั้นครูการศึกษาพิเศษบางโรงเรียนดำเนินการจัดทำสื่อเอง บางโรงเรียนยังได้รับการสนับสนุนสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภายนอก ในขณะที่บางโรงเรียนก็ไม่ได้มีการดำเนินการเป็นพิเศษนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถใช้บริการสื่อเหมือนนักเรียนทั่วไปได้ ส่วนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนั้นโรงเรียนทั้งหมดมีการจัดนำเอาเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์มาใช้ มาให้บริการนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

1.4.1 ด้านนักเรียนพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งอยู่ในขั้นวางแผน ดังนี้ 1) ขั้นวางแผน การเตรียมความพร้อมทำความเข้าใจกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในการเข้ามาเรียนร่วมด้วยของผู้ปกครองนั้นเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ด้านวิชาการ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนในระดับมัธยมศึกษาด้านพฤติกรรมก็มีการสอน ฝึก ให้นักเรียนมีความสามารถในการดูแลตัวเองช่วยเหลือตัวเองในชีวิตประจำวันได้และฝึกให้ปรับตัวรู้จักการเข้าสังคม แต่ก็มีผู้ปกครองบางคนก็ได้มีการเตรียมความพร้อมทำความเข้าใจกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพราะนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจะมีความคุ้นเคยกับการเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปอยู่แล้วอาจจะมีปัญหาบ้างเล็กน้อย ซึ่งได้ประสานความร่วมมือ แก้ไขปัญหากับครูการศึกษาพิเศษอย่างใกล้ชิด

1.4.2 ด้านครูพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งอยู่ในขั้นวางแผน ดังนี้ 1) ขั้นวางแผน ผู้ปกครองมีความเข้าใจครูและบุคลากรของทางโรงเรียนเป็นอย่างดี ครูการศึกษาพิเศษมีการแจ้งพัฒนาการ แจ้งอาการต่าง ๆ เป็นระยะ

1.4.3 ด้านเครื่องมือพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งอยู่ในขั้นปฏิบัติ ดังนี้ 1) ขั้นปฏิบัติ ทางโรงเรียนยังไม่ค่อยมีการนำสื่อมาใช้เท่าที่ควร สื่อการเรียนการสอนเป็นสื่อตามสิทธิ์ที่ราชการกำหนดซึ่งเป็นสื่อที่ไม่ค่อยเหมาะสม สื่อก็ควรเป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมกับประเภทความพิการแต่สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศโรงเรียนได้มีการดำเนินการเป็นอย่างดี

1.4.4 ด้านสภาพแวดล้อมพบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีการดำเนินการตามวงจรคุณภาพวงจรเดมมิ่งอยู่ในขั้นปฏิบัติ ดังนี้ 1) ขั้นปฏิบัติ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ทราบว่าทางโรงเรียนได้ดำเนินการจัดสถานที่ให้มีความเหมาะสมในการมีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียน

ให้มีความปลอดภัยสะดวกสบาย สะอาด สวยงาม มีความพร้อมในทุก ๆ ด้านด้านและมีความเข้าใจว่า ตัวอาคารสถานที่นั้นมีมาก่อนที่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียน

2. แนวทางในการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

2.1 แนวทางในการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานครจากการสังเกต

จากการสังเกตสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 โรงเรียนพบว่าโรงเรียนที่ควรปรับแนวทางในการบริหารจัดการเรียนร่วม ดังนี้ 1) โรงเรียนควรมีการประเมินศักยภาพในด้านต่างๆของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 2) โรงเรียนควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางภายในโรงเรียนให้มีความเหมาะสมตามประเภทความพิการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จัดสิ่งอำนวยความสะดวก 3) โรงเรียนควรจัดบรรยากาศห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ 4) โรงเรียนควรสนับสนุนให้มีการนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ 5) โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูจัดทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมหรือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและ 6) โรงเรียนควรได้รับการจัดสรรอัตราตำแหน่งครูมีวุฒิทางการศึกษาพิเศษโดยตรงมาเป็นครูประจำการ

2.2 แนวทางในการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานครจากการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 6 คน ครู จำนวน 6 คนและผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 6 คน ของโรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียน สามารถสรุปได้ว่าโรงเรียนควรดำเนินการ ดังนี้ 1) ประชาสัมพันธ์ แนะนำในการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 2) ทำความเข้าใจให้ความรู้ให้รู้จักวิธีการในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันช่วยเหลือกันแก่นักเรียนทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 3) ทำความเข้าใจกับผู้ปกครองนักเรียนทั่วไปในการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียน 4) จัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษกับนักเรียนทั่วไปทำกิจกรรมร่วมกัน 5) ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษควรเตรียมความพร้อมในการนำนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วม 6) จัดให้มีห้องการศึกษาพิเศษเป็นการเฉพาะ 7) ครูการศึกษาพิเศษควรแนะนำสถานที่ต่างๆในโรงเรียนให้แก่แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุก ๆ ต้นปีการศึกษา 8) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรคำนึงถึงสภาพ ความสามารถ ศักยภาพที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 9) กำหนดนโยบายให้ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้มีการปรับหลักสูตร ปรับเกณฑ์การวัดประเมินผลให้เป็นไปตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล 10) กำหนดนโยบายให้ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้มีการปรับลดภาระงานต่างๆให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 11) นำผลการประเมินนักเรียนที่มี

ความต้องการพิเศษมาวางแผนกำหนดแนวทางในการกิจกรรมการเรียนการสอน 12) สนับสนุนให้ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้เป็นการเฉพาะ 13) พัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พ.ศ. 2550 ให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 14) โรงเรียนควรทำความเข้าใจกับครูเรื่องเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 15) โรงเรียนควรสนับสนุนส่งเสริมในการพัฒนาครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม 16) จัดให้มีครูการศึกษาพิเศษประจำโรงเรียนหรือขอความช่วยเหลือครูการศึกษาพิเศษจากทางศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง 17) โรงเรียนที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มเติม 18) มีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกโรงเรียนและ 19) ฝึกทักษะในการช่วยเหลือตนเองให้ได้มากที่สุดแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

สรุปผลการวิจัย

1. ด้านนักเรียน โรงเรียนมีความตระหนักให้ความสำคัญในการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วมในโรงเรียน มีการค้นหานักเรียนที่มีลักษณะน่าสงสัยมาทำการคัดกรอง เพื่อจะให้การช่วยเหลือและโรงเรียนควรทำความเข้าใจให้ความรู้แก่นักเรียนทั่วไปและผู้ปกครองนักเรียนทั่วไป ทั้งนี้ควรประชาสัมพันธ์ว่าจะรับนักเรียนพิการประเภทใด มีระดับความสามารถในด้านต่างๆเท่าใดบ้างทางด้านผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีการเตรียมความพร้อมนักเรียนในการเข้ามาเรียนร่วมในด้านต่างๆ โรงเรียนยังมิได้มีการดำเนินการตามขั้นตอนการปรับปรุง ตามแนวทางวงจรคุณภาพวงจรมุ่งมั่น ทั้งนี้เนื่องมาจากโรงเรียนมีการดำเนินการในลักษณะซ้ำเดิมเป็นประจำทุกปี

2. ด้านครู โรงเรียนมีการทำความเข้าใจกับคณะครูและบุคลากร มีการพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีครูการศึกษาพิเศษเป็นพี่เลี้ยงคอยช่วยเหลือแนะนำในเรื่องต่างๆและเป็นผู้ประสานติดต่อทำความเข้าใจ แจ้งข่าวสาร พัฒนาการผลการเรียนกับผู้ปกครอง โรงเรียนยังมิได้มีการดำเนินการขั้นตอนการตรวจสอบ เนื่องจากโรงเรียนมุ่งทำความเข้าใจ พัฒนาครู ให้ความรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสำคัญ จึงขาดซึ่งการตรวจสอบ ตามแนวทางวงจรคุณภาพวงจรมุ่งมั่น

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การปรับหลักสูตร เกณฑ์การวัดประเมินผลและการลดภาระงาน ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นดุลพินิจของครูผู้สอนแต่โรงเรียนส่วนใหญ่จะมีการปรับเกณฑ์การวัดประเมินผล ลดภาระงานให้ โรงเรียนควรจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการส่งเสริมพัฒนาการ ฝึกทักษะในการช่วยเหลือตนเอง นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าร่วม

กิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียน ทุกโรงเรียนมีการประสานความร่วมมือทุกภาคส่วนในโรงเรียน และหน่วยงานภายนอก

4. ด้านเครื่องมือ ทุกโรงเรียนเบิกสื่อตามสิทธิ์ของนักเรียนตามที่ราชการกำหนดตาม คู่มือการศึกษาที่ได้รับ สื่อบางส่วนจะได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกภายนอก แต่สื่อ ส่วนใหญ่ตามสิทธิ์ทางราชการกำหนดนั้นไม่ค่อยเหมาะสมกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตั้งนั้น ครูการศึกษาพิเศษจึงดำเนินการจัดทำสื่อการเรียนการสอนเองหรือประยุกต์ใช้สื่อที่มีอยู่แล้ว

5. ด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนมีความพร้อมในระดับหนึ่งในการรับนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษ มีความพยายามจัดสถานที่ให้มีความเหมาะสม จัดให้มีห้องการศึกษาพิเศษขึ้นเป็น การเฉพาะ โรงเรียนยังมิได้มีการดำเนินการขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนตรวจสอบและขั้นปรับปรุง ตามแนวทางวงจรคุณภาพวงจรมุ่ง เนื่องจากอาคารสถานที่ต่าง ๆ ของโรงเรียนอยู่ในสภาพเดิม ทำให้ไม่สามารถวางแผน ตรวจสอบและปรับปรุงได้ครบวงจร

อภิปรายผล

ด้านนักเรียน โรงเรียนทุกโรงเรียนมีความตระหนักให้ความสำคัญในการจัดการศึกษา ให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีการทำความเข้าใจกับนักเรียนทั่วไปและผู้ปกครอง ทางด้านผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษก็มีการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับ สุธิดา มุลทะสิน (2554)พบว่าสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โครงสร้างชี้ที่ ด้านนักเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีการส่งเสริมให้เด็กปกติและนักเรียนที่มี ความต้องการพิเศษอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนทุกโรงเรียนมีความ พร้อมในการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีความพยายามจัดสถานที่ที่ปรับปรุงให้มีความ เหมาะสมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ ทัลนีย์ ปู่เค็ง (2553)พบว่า ด้านสภาพแวดล้อม มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากมีการจัดบรรยากาศห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ลดสิ่งรบกวนที่ จะ กระตุ้นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน การปรับหลักสูตร เภณฑ์การวัดประเมินผลและการลดภาระงานของนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษ ทุกโรงเรียนจะให้ป็นดุลพินิจครูผู้สอนซึ่งส่วนใหญ่จะมีการปรับเกณฑ์การวัด ประเมินผล ลดภาระงานให้ ทุกโรงเรียนมีการประสานความร่วมมือหน่วยงานภายนอกในการ ช่วยเหลือสนับสนุนอุปกรณ์ วัสดุ ครุภัณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับ ปวีริศา จอมศรี (2551)พบว่า การจัดการ เรียนการสอนต้องสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน ด้านเครื่องมือ ทุกโรงเรียน ดำเนินการเบิกสื่อตามสิทธิ์ที่ราชการกำหนด บางสื่อบางส่วนจะได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน ภายนอก โดยสื่อที่ราชการกำหนดนั้นไม่ค่อยเหมาะสมกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่ง สอดคล้องกับ ส่องแสง สารบรรณ (2542) พบว่า ข้อที่มีปัญหามากในโรงเรียนขนาดใหญ่ขนาด กลางคือ ขาดสื่อการเรียนการสอน ไม่มีสื่อเฉพาะสำหรับเด็กพิเศษและด้านครู โรงเรียนมิทำ ความ เข้าใจกับครูและบุคลากรในเรื่องการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มี

การพัฒนาครู ซึ่งสอดคล้องกับ ทลนีย์ ปู่เคิง (2553) พบว่าครูมีความเข้าใจในหลักการดำเนินงานตามโครงสร้างซีท ได้รับการฝึกฝนอบรมการจัดกิจกรรมให้กับเด็กที่มีความบกพร่อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะนโยบาย

1.1 กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดให้นิสิต นักศึกษา สาขาทางการศึกษาได้รับการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

1.2 กระทรวงศึกษาธิการควรพัฒนาจัดทำสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้มีความเหมาะสมกับระดับการศึกษา

1.3 กระทรวงศึกษาธิการควรที่จะบรรจุครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษประจำแต่ละโรงเรียนหรือควรรื้อในโรงเรียนได้รับการฝึกอบรม

1.4 กระทรวงศึกษาธิการควรดำเนินการจัดอบรม พัฒนาครู ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

1.5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาควรจัดให้มีศึกษานิเทศก์ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นการเฉพาะ

2. ข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษา

2.1 โรงเรียนควรประกาศ ประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วมในโรงเรียนให้ชัดเจน

2.2 โรงเรียนควรมีการประเมินศักยภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในการรับเข้ามาเรียนร่วม

2.3 โรงเรียนควรจัดสถานที่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพความพิการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษของทางโรงเรียน

2.4 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นไปในด้านการพัฒนาการ ฝึกทักษะในการช่วยเหลือตนเองของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

2.5 โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปมีกิจกรรมร่วมกัน

2.6 โรงเรียนควรเร่งการสร้าง ความเข้าใจ ปรับทัศนคติให้กับครูในเรื่องการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

2.7 โรงเรียนควรบรรจุครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษเป็นครูประจำการของทางโรงเรียน

3. ข้อเสนอแนะการบริหารจัดการเรียนร่วม

3.1 การบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับโรงเรียนทั่วไปโรงเรียนควรที่จะดำเนินการจัดหาเครือข่าย (Network) เข้ามาเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยปัญหาและอุปสรรคในการใช้เครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นมัธยมศึกษา
3. ควรมีการศึกษาวิจัยปัญหาในเรื่องทัศนคติของครูในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน
4. ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทความพิการ

บรรณานุกรม

- กระทรวงการพัฒนาสังคม, สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2552). อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ. กรุงเทพฯ: ไฮเดีย สแควร์.
- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). แผนพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ทัศนีย์ ปู่เคิง. (2553). ศึกษาการปฏิบัติงานของครูเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเรียนร่วมโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในอำเภอฝาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 3.สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2552). ศาสตร์การสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นุชนาด สุนทรพันธ์, พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. (2553). การศึกษาพิเศษ.(พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เบญจา ชลธาร์นนท์. (2549). การฟื้นฟูสมรรถภาพเยาวชนผู้พิการด้านการศึกษา. ในสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนโดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เล่ม 16. (พิมพ์ครั้งที่ 9) . กรุงเทพฯ: โครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน.
- ปวีศา จอมศรี. (2551). การจัดการเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญากับนักเรียนปกติในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- พิกุล ตันดี. (2552). ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษ โรงเรียนอินทนนท์วิทยา ตำบลช่างเคิ่ง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- วันทนี บงเสน. (2549). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ส่องแสง สารบรรณ. (2542). ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). รายงานการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรสำหรับบุคคลออทิสติกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2548. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สุธิตา มูลทะสิน. (2554). สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโครงสร้างซีทของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Harold Koontz. (1980). *Management* (7th ed). Bangkok: Thaiwatanapanich.
- Moore, Kenneth D. (1992). *Classroom Teaching Skills*. New York: Magraw Hill.
- Klausmeier, H.J. and Ripple, R.E (1971, p.11). *Learning and human abilities., Educational psychology*. New York : Harper & Row